

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол Еф. 224 зач. 4, 1-6.

Браття, благаю вас я, Господній в'язень, поводитися достойно покликання, яким вас покликано, в повноті покори й лагідности, з довготерпеливістю, терплячи один одного в любові, стараючися зберігати єдність духа у зв'язку миру. Одне тіло, один дух, як і ви були покликані в одній надії вашого покликання. Один Господь, одна віра, одне хрищення! Один Бог і Отець усіх, що над усіма і через усіх, і в усіх.

Євангеліє від Лк. 53 зач. 10, 25-37.

Одного разу законник якийсь приступив до Ісуса, щоб його випробувати й каже: – Учителю, що мені робити, щоб вічне життя осягнути? Ісус мовив до нього: – В законі що написано? Як там читаєш? Озвався той і каже: – Люби Господа, Бога твого, всім серцем твоїм, усією душею твоєю і всією силою твоєю і всією думкою твоєю; а ближнього твого, як себе самого. – Відповів єси добре; – сказав йому, – роби це й будеш жити. Та той, бажаючи себе самого виправдати, каже до Ісуса: – Хто мій ближній? Ісус мовив, кажучи: Один чоловік спускався з Єрусалиму до Єрихону й попав розбійникам у руки, що його обдерли й побили тяжко, і пішли геть, залишивши його півмертвого. Випадково ішов якийсь священик тією дорогою; побачив він його, минув і пішов далі. Так само й левіт прийшов на те місце, глянув на нього і пройшов мимо. Але один самарянин, що був у дорозі, надійшов на нього і, побачивши

його, змілосердився. Приступив він до нього, перев'язав йому рани, полив їх оливою і вином; потім посадив його на свою скотину, привів до заїзду й доглянув його. На другий день він виїняв два динарії, дав їх господареві й мовив: доглядай його, і те, що витратиш на нього більше, я заплачу тобі, коли вернуся. Хто з оцих трьох, на твою думку, був ближнім тому, що попав розбійникам у руки? Він відповів: – Той, хто вчинив над ним милосердя. Тоді Ісус сказав до нього: – Іди і роби ти так само.

Святої великомучениці Варвари

Тропар святої, глас 4: *Агнице всеблаженна, ти божественно засіяла світлом святої Тройці трисонячним і укріпившись в купелі, на повалення омани батьківської визнала віру Христову: тому, чесна Варваро, отримала ти з висоти благодать ціляти хвороби і всякі немочі. Її молитвами, Христе Боже, спаси душі наші.*

Кондак святої, глас 4: *В Тройці благочесно прославлюваного Бога ти наслідувала, мученице, і ослабила ідолські капища, а посеред подвигу мучена, Варваро, мучителів погроз не убоюлася, і дорівняла в мудрости мужам, та голосно завжди кликала: Тройцю почитаю, єдине Божество.*

Жив в Іліюполі, поблизу Евхаїти, в Пафлагонії, багатий і славний поганин на ім'я Діоскор. І був він не просто поганином, а ревним почитателем своїх божниць і затятим ворогом християн. Після смерти жінки залишилась йому донечка на ім'я Варвара ("чужа"). Діоскор остерігався, щоб вона нічого не чула про християнську віру, тому наказав виховувати її окремо від інших, облаштувавши їй розкішне помешкання в одній вежі. Та в молодій діві не раз приходило на думку, що там, над ясними хмарами, над зоряним небом, має бути інший світ. Коли глянула вона на всю красу природи, на веселі промені сонця, коли почула спів птахів, то не могла прийняти, щоб усе те було ділом бездушних бовванів, яких погани боялися і називали їх богами. Вона шукала правди, та не могла її знайти, вона прагнула до добра, але не знала, де воно.

Коли Варварі виповнилося 20 років, то батько задумав видати її заміж, вона була красива і багато юнаків бажало взяти її за жінку.

Однак дівка навіть чути не хотіла про це. Вона сказала батькові, що радше смерть собі зробить, а заміж не піде. Батько все це списував на молодість дочки, на незнання світу, і, вибираючись в далеку дорогу, дав їй волю, оточив її молодими дівичками, бо був певний, що вони вмовлять Варвару одружитися. Однак серед тих дівичь були і християнки (про що Діос-

кор не знав), вони навчили Варвару правд Христової віри, приготували її до святого хрещення. Так свята Варвара знайшла те, чого шукала, знайшла правду, дорогу, життя і спасіння – знайшла Ісуса Христа, якому жертвувала своє дівичтво.

Одного разу, було це вже після прийняття святого хрещення, вона пішла на будову нової купелі, яку зводили за наказом її батька. Коли Варвара побачила, що в одній стіні є лиш два вікна, вона веліла вибити ще й третє вікно, аби навіть стіна нагадувала їй про Пресвяту Тройцю. Святе передання далі оповідає, що на стіні того будинку, яка були викладена мармуром, вона пальцем намалювала хрест, а на підлозі відбився слід її стопи, – і ці знаки ніхто й ніколи не зміг стерти.

Коли батько повернувся додому, Варвара навіть не думала приховувати від нього своєї віри. Діоскор, почувши, що вона є християнкою, впав у такий скажений гнів, що вихопив меч і кинувся на дочку. Тоді – згідно з переданням – скеля розступилася й сховала святу діву. Але коли Варвара повернулася додому, то батько по-звірячому побив її, а потім за волосся потягнув до Маркіяна, правителя того краю. Той, побачивши перед собою таку вродливу дівичку, став лагідно її намовляти, щоб зреклася християнської віри, і підлесливо обіцяв їй усі розкоші світу. Але його слова не зворушили серця святої Варвари, тоді мучитель наказав її бити немилосердно воловими жилами, а рани натирати волоссяними хустками і поспипати сіллю. Коли все тіло мучениці вкрили глибокі рани, тоді велів кинути святу діву до в'язниці.

І ось вночі, посеред молитви, як свідчить передання, святій Варварі явився сам Христос

Спаситель, Він зцілив її рани та укріпив сили на дальший подвиг. Вранці святу діву знову поставили на суді, і тоді всі побачили, що вона здорова. Маркіян приписував це сили своїх богів, але свята Варвара голосно заявила, що зцілив її Христос. Мучитель наказав прив'язати святу діву до дерева і залізними гаками шматувати її тіло. В часі тих мук одна християнська невіста на ім'я Юліянія стала вголос прославляти Ісуса Христа, тоді Маркіян наказав і її прив'язати поруч зі святою Варварою та шматувати її тіло і мучити у різний спосіб. Коли ж він побачив, що ані залізо, ані вогонь не вирвуть з їхніх сердець Христової віри, то наказав стягти святих мучениць мечем. І тоді сталася страшна річ, від згадки про яку кров стигне в жилах: рідний батько власного рукою вбив свою дитину. Діоскор сам визвався стягти голову святій Варварі, і на очах усього народу зробив це, а потім умертвив ще й святу Юліянію. Передання свідчить, що Бог на місці скарав поганську закамєнілість, бо подарив грим з чистого неба й убив Діоскора.

Тіла святих мучениць поховав побожний християнин Валентіян на місці, що звалось Геллас, за 15 миль від Евхаїти. Свята Варвара, згідно з Часословом, постраждала за правління Максиміяна (305-311), інші джерела вказують на час правління Максиміана (236-238). У IV чи VI столітті, точно це важко з'ясувати, мощі святої мучениці Варвари було перенесено до

Царгорода, а Бог, як до цього, так і після перенесення мощей, прославив їх численними чудами. Імператор Лев VI Філософ (886-912) побудував у Царгороді на честь великомучениці Варвари величаву церкву. У 1108 р. мощі святої Варвари було перенесено з Царгорода до Києва, а перенесла їх грецька цісарівна Варвара, дочка Олексія Комнена (1081- 1118), коли вийшла заміж за Святополка II (Михайла) Ізяславича, великого князя і правителя Києва (1093-1113). Святополк побудував величавий золотoverхий Михайлівський монастир, у храмі якого й упокоїлися святі мощі.

Свята Варвара на Русі завжди була у великому почитанні, і сьогодні немає такої української хати, де б не було ікони святої мучениці. На іконах святу Варвару зображають з чашею в руці, вказуючи цим на її глибоку віру. І на Сході, і на Заході до неї звертаються як до покровительки вмираючих. У 1448 р. в Горкумі, в Голандії, один різник, що звався Гайнрих Рок, посеред палаючого дому, коли вогонь вже добрався до нього, призвав на допомогу святу Варвару, і чудом врятувався з вогню; весь покритий ранами, він дійшов до дому своєї доньки і не вмер доти, доки не прийняв святих Тайн. На цьому в народі ґрунтується глибока віра, що той, хто закликає на допомогу святу Варвару, не вмере без св. Тайн

І. Я. Луцик, "Життя святих, «Свічадо», 2013

Розумій молитву

Г. Простір родинної молитви – домашня церква

4. Читання в сім'ї Святого Письма та духовної літератури

Щоденне читання в сім'ї Святого Письма, особливо Нового Завіту, має органічно поєднуватися з проказуванням щоденних молитов. Адже в молитві ми звертаємось до Бога, а в Святому Письмі Бог промовляє до нас. Слово Боже допомагає батькам виховувати своїх дітей, а дітям – шанувати батьків. Розумівши це, сім'я горнутиметься до Святого Письма як до найкращого свого порадника.

Духовна література, до якої належать Життя Святих, твори Отців Церкви та аскетичні твори, сприяє становленню й роз-

витку особистості в благодаті Святого Духа. Читаючи духовну літературу (наприклад, Києво-Печерський Патерик чи «Сповідь» святого Августина), можна пізнати досвід покаяння і навернення. У процесі духовного зростання людина простуватиме непростим шляхом аскези – подолання гріховних звичок і спокус, боротьби з пристрастями. Цей шлях людини описували духовні подвижники (наприклад, преподобний Йоан Ліствичник у «Ліствиці духовній»).

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 664-665

Розклад богослужінь

Понеділок 13.12 – Св. всехв. ап. Андрія

Первозванного

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Вівторок 14.12 – Св. прор. Наума

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Середа 15.12 – Св. прор. Аввакума.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Четвер 16.12 – Св. прор. Софонії.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

П'ятниця 17.12 – Св. влкч. Варвари.

Прп. Йоана Дамаскина

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня

Субота 18.12 – Прп. й богоносного Сави Освященного

07:30 – Божественна Літургія (за упокій)

09:00 – Божественна Літургія (за всяке прощення) **LIVE**

18:00 – Вечірня з литією та утреня **НАЖИВО від Живе ТБ**

Неділя 19.12 – Неділя 26-та по Зісланні Святого Духа.

**Св. Миколая, архиєп. Мир Ликійських,
чудотворця**

07:30 – Божественна Літургія

09:00 – Божественна Літургія

11:00 – Божественна Літургія **НАЖИВО від Живе ТБ**

18:00 – Вечірня та акафіст

Дякуємо за дар служіння!

18 грудня 10 річницю священничих свячень відзначає протоієрей Андрій Гах, сотруди́ник Патріаршого Собору Воскресіння Христового Вітаємо ювіляра. Нехай Господь благословляє здоров'ям ще на довгі роки служіння. Многих і благих літ Вам, отче Андрію

Про́хання про молитву

Просимо про уси́льну молитву за усіх людей, які хворіють недугою коронавірусу. Також тримаймо у нашій молитовній пам'яті усіх, хто переносить будь-яку іншу недугу.

Душпасти́рі тижня

єрм. Ніканор - (044) 459 31 94
о. Андрій Напрняк - (067) 671 30 36

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA97305299000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГКЦ ПАТРІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

 sobor.ugcc.church

 [@sobor.voskresinnia](https://www.facebook.com/sobor.voskresinnia)

 cathedral.ugcc@gmail.com

 t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна